

Király Zoltán
VÉTKEZTEM, URAM, DE FÁK ALATT
(a kilencvenes évek)

a Sétatér majd' minden fája alatt
nyári hajnalokban világmegváltó
szerelmek születtek, vagy
értek véget éppen

a Fellegvár sötét sétányain
százéves lombok alatt
sűrű szerelemszag lebegett

a Hója-erdőben, emlékszel,
azon a tisztáson, ahol állítólag
csészealjnak szoktak leszállni,
na, pont azon a napon, amikor nem jöttek,
akkor néztünk fel a termő mogyoróbokorra,
és majd megfulladtunk egymástól a nyárban

a Donát út végi néhai dzsumbujban,
a szomorúfüzek alatt,
ahol tizenhárom évesen felnőtteket utánozva
napi egy csomag cigarettával terveztük a jövőt,
heves és némileg béna csókok között

a Kányafőn, a kilátótoronyban,
ott bizony hidegen fújtak a szelek,
s azok nem jót jelentettek,
már akkor sem

És a Bükkben – ezt viszont, Uram, jól tudod –,
ami a Bükkben történt a kilencvenes években,
az ott is maradt.

Vétkeztem, Uram, de fák alatt.

A TENGER NÉLKÜLI HAJÓS

Bogdán László emlékére

régi egyetértésben
rumoztunk-söröztük
Löveteivel hárman
a szentgyörgyi színház büféjében
2020 februárjában.

mennyire értettük
egymás terveit,
nyavalyáit és téveszméit.

mekkora béke,
micsoda apa-fiúi szeretet
övezte esténket,
sajátos nézetek törpültek el
az erdélyi magyar irodalom boncasztalán.

és a téren, tudod, Öreg,
ott hallottuk utoljára
feltenni az oly sokszor
visszatérő kardinális kérdést:

Fiúk, nem iszunk még valamit?

RETINA

hajnalban rémálmok, vízben ébredek,
azt álmodom, testemen hegek,
hernyók kúsznak ki belőlük,
lepkévé változnak,
azokat csapkodom a szobában

esik eső és hull hó egyszerre,
temérdek cigaretta, rumok

valami addig soha nem érzett
feszültség mellkasomban,
mintha szakadna ki belőlem valami,
mintha élve boncolnának

csak esik és hull,
és csak füst és rum

egyre csak szánt és zakatol
valami lelkemben,
vág, pusztít, egyszerűen csak öl,
lassanként darabol fel

esik és hull egyszerre,
szakít és tép valami,
hessegetem a lepkéket
már az erkélyen is,
pedig jól tudom:
nem is léteznek

eső, hó megáll,
lepkék tovaszállnak

és retinámba ég örökre a kép,
ahogy halott Anyám
szemeit örökre lecsukom.

TALÁLT VERS

Mü, Apafi Mihály, Isten kegyelméből Erdély Országának Fejedelme, Magyar Ország részeinek ura és a Székelyeknek Grófja. Emlékezetben hadgyuk ezen jelen levő írásunk által jelentvén mindeneknek, a kiket

illet, hogy Mü mind némely hivságos Tanácsos Urainknak különös ez iránti közbenjárásokra, mind pedig Sóváradi Serény Munkás Király Györgynek, nem különben Kibédi Király Pálnak hűségre figyelmeztetésén és azon hivséges szolgálattokat megfontolván a mellyeket ők hozzánk és ezen Erdély Országunkhoz különböző helyeken és időkbek tehetségekhez képest mutattak és tettek s ezután is tevéndenek és reáfordítándaik: Azért őket: Király Györgyöt és Pált és általok Ferentzet és Istvánt, azon Mü gyalog rendben és sorban levő katonáink sorából, melyben születtek, kegyelmesen kivéjendőknek és ezen Erdélyországunkbéli igaz első szőrü Székellyek rendjéhez és számához számlálándóknak, téjendőknek, bevéjendőknek s azok közé irándóknak határoztuk, a minthogy ezen levelünk által oda is számítottuk, oda adgyuk, azokhoz vesszük és hozzájuk tartozóknak írjuk, világosan meghatározván ezennel, hogy mostantól fogva minden ezután következő időkbek Ők: Király György és Pál, úgy általok Ferentz és István: az ők örökösseik és maradékaik mindnyájon valóságos és kétség alá nem hozható első szőrü Székellyeknek vétettessenek, tartassanak s mind azon tisztességekkel, kegyelmekkel, kiváltságokkal, kedvezésekkel, szabadságokkal, mentségekkel, jogokkal és elsőbbségekkel, mellyekkel a több igaz született és kétségen kívüli első szőrü Székellyek akárminemű jogai és hajdoni szokásnál fogva élnek, bírnák és használnák, örökké élhessenek, használhassák és birhassák azokat: úgy mind azonáltal, hogy ugyan ők Király György és Pál és általok Ferentz és István: és az elébb mondottaknak fiai s ők örökösseik-következőik *mindnyájon jó lovakkal, szablyákkal, sisakokkal, pántzélókkal, paisokkal, dárdákkal s egyéb katonai készületekkel* a több első szőrüek módja szerint jól felkészülve, a Mü és következőink parantsolattýára minden hadakozási követtségekben, a közönségesekben úgy mint a vészletekben, azokban mindazonáltal mellyek a Haza szükségéért vállaltanak fel, jelen lenni, és a Haza jóvát megvédeni kötelesek legyenek. Mely dolognak emlékeztéül és állandó erősségéül ezen hiteles függő pecsétünkkel meg erősített levelünket az említett Király Györgynek és Pálnak és általok Ferentznek és Istvánnak, az előll nevezettek fiainak, azok örökösseinek, mind két nemen levő maradékaiknak mindnyájoknak adni és engedni határoztuk.

Költ a Mü városunkban Fogarasban, Februárius hónapjának 4-ik napján Krisztus Urunk Születése után az 1689-ik, ezerhatszáznyolcvankilencedik, esztendőben.

Apafi Mihály s.k.

Lugosi Ferentz s.k.

titoknok

Ezen primipiláris levelet deák nyelvből magyar nyelvre által fordította December 8-ikán 1841-ik évben,

Sóváradi Szóts István s.k.

Abodi evang. reform. pap

*Fénymezőn, 2021
(80 x 60 cm, olaj, vászon)*